

Oređownik Urzędowy

POWIATU PUCKIEGO

Wychodzi wedle potrzeby przynajmniej raz w tygodniu. — Przedpłata miesięczna 2 złote.
:—: Poszczególne numery 0,60 zł. :—:

Ogłoszenia przyjmuje się za opłatą 0,80 zł od jednołamowego wiersza drobnego druku, reklamy 1,20 zł od wiersza. :—:

Redakcja: Wydział Powiatowy w Pucku. — Drukarnia „Gazety Kaszubskiej” w Wejherowie.

Nr. 52

Puck, środa, dnia 29 grudnia 1926 r.

Rok 40

Treść:

470. Rozp. Prezydenta Rzplitej z dnia 10. XII. 1926 r. w sprawie pobierania w roku 1927 nadzwyczajnego 10⁰/₀-go dodatku do podatków bezpośrednich, podatków pośrednich, opłat stemplowych, podatku spadkowego i od darowizn, jako też do wpłacanych, wzgl. przymusowo ściąganych zaległości wyżej wymienionych danin. — Dz. Ust. nr. 121 poz. 697.
471. Rozp. Prezydenta Rzplitej z dnia 10. XII. 1926 r. o ustanowieniu Biura Badania Cen, — Dz. Ust. nr. 122. poz. 704.
472. Rozp. Ministra Skarbu z dnia 30. XI. 1926 r. o sposobie przerachowania i konwersji obligacji pożyczek państwowych z lat 1918—1920, podpadających pod postanowienia rozp. Prezydenta Rzplitej z dnia 17. września 1926 r. (Dz. U. R. P. nr. 96 poz. 560). — Dz. Ust. nr. 122 poz. 707.
473. Zatwierdzenie ławników gminy Mosty.

Ogłoszenia.

470.

Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 10. 12. 1926 r.

w sprawie pobierania w roku 1927 nadzwyczajnego 10⁰/₀-go dodatku do podatków bezpośrednich, podatków pośrednich, opłat stemplowych, podatku spadkowego i od darowizn, jako też do wpłacanych, wzgl. przymusowo ściąganych zaległości wyżej wymienionych danin.

Na zasadzie art. 44 ustęp 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzplitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78 poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. W okresie od 1 stycznia do 31. 12. 1927 r. pobierany będzie na cele równowagi budżetowej nadzwyczajny dodatek, określony w art. 5 ustawy z dnia 1. 7. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 63 poz. 376) w wysokości 10⁰/₀ do uiszczanych w tym okresie podatków bezpośrednich, podatków pośrednich, opłat stemplowych, podatku spadkowego i od darowizn, jako też do wpłacanych, wzgl. przymusowo ściąganych zaległości wyżej wymienionych danin.

Art. 2. Powyższy dodatek nie będzie pobierany do podatku dochodowego od uposażeń służbowych (dział II ustawy o państwowym podatku dochodowym Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 58 poz. 411), podatku do lokali i placów niezabudowanych, podatku majątkowego, daniny lasowej, opłaty stemplowej od emisji akcji, opłat celnych jak również do dodatków samorządowych.

Art. 3. Niezależności skarbowe, określone w art. 1 niniejszego rozporządzenia, które w dn. 31. 12. 1927 r. będą stanowiły zaległość, z wyjątkiem należności wymienionych w art. 2, pobrane zostaną w okresie po 31. 12. 1927 r. łącznie 10 proc. m nadzwyczajnym dodatkiem.

Art. 4. Obliczanie i pobór 10 proc. nadzwyczajnego dodatku należy do obowiązku tych organów skarbowych, wzgl. samorządowych, które są powołane do wymiaru i poboru odnośnych danin publicznych.

Art. 5. Wykonanie niniejszego rozp. porucza się Ministrowi Skarbu.

Art. 6. Rozp. niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1927 r.

Prezydent Rzplitej: I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw

Wojskowych: J. Piłsudski

Minister i Kierownik Ministerstwa Wyznań

Religijnych i Oświecenia Publicznego: K. Bartel

Minister Spraw Wewnętrznych: Sławoj Składkowski

Minister Spraw Zagranicznych: August Zaleski

Minister Skarbu: G. Czechowicz

Minister Sprawiedliwości: A. Meysztowicz

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

Niezabytowski

Minister Przemysłu i Handlu: E. Kwiatkowski

Minister Komunikacji: Romocki

Minister Robót Publicznych: Moraczewski

Minister Pracy i Opieki Społecznej: Dr. Jurkiewicz

Minister Reform Rolnych: Witold Staniewicz

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.
Puck, dnia 22. 12. 1926 r.

Starosta: Lipski.

471.

Rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 10 grudnia 1926 r.

o ustanowieniu Biura Badania Cen.

Na podstawie art 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzplitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78 poz. 443) postanawiam co następuje:

Art. 1. Przy Ministrze Przemysłu i Handlu ustanawia się Biuro Badania Cen.

Biuro ma za zadanie badanie cen i kosztów własnych w przemyśle i handlu oraz kosztów usług gospodarczych.

Biuro podlega bezpośrednio Ministrowi Przemysłu i Handlu i składa się z 9-ciu członków powołanych przezeń na okres 1 roku z pośród osób odznaczających się znajomością życia gospodarczego.

Przewodniczącego Biura powołuje Minister Przemysłu i Handlu z pośród jego członków i może też go w każdej chwili odwołać.

Art. 2. Dla badania spraw poszczególnych lub przeprowadzania ankiet może Przewodniczący Biura tworzyć osobne komisje złożone z członków Biura oraz z osób z poza jego składu.

Przewodniczących komisji wyznacza Przewodniczący Biura.

Przewodniczący Biura i przewodniczący komisji mają prawo zapraszać rzeczoznawców.

Kancelarję Biura prowadzi sekretarjat.

Art. 3. Członkowie Biura składają na ręce Ministra Przemysłu i Handlu, a członkowie komisji oraz rzeczoznawcy na ręce Przewodniczącego Biura przyrzeczenie, że obowiązki swe pełnić będą według najlepszej wiedzy i sumienia i że zachowają w ścisłej tajemnicy wiadomości uznanych przez Biuro powzięte przy sprawozdaniu swych czynności, jeżeli zostały uznane za poufne przez Biuro lub poszczególną komisję, a w szczególności tajemnicę handlową i techniczną badanych przez Biuro przedsiębiorstw.

Art. 4. Członkowie Biura, członkowie komisji nie będący członkami Biura i rzeczoznawcy mogą być każdego czasu pozbawieni mandatu przez Ministra Przemysłu i Handlu za nieusprawiedliwione opuszczenie trzech kolejnych posiedzeń, za ujawnienie wiadomości uznanych przez Biuro lub odpowiednią komisję za poufne, a w szczególności tajemnicy handlowej i technicznej badanych przez biuro przedsiębiorstw, lub wrzecie skazania za czyn popełniony z chęci zysku albo karalny z mocy niniejszego rozporządzenia.

Art. 5. Przewodniczący Biura lub komisji ma prawo wzywać do osobistego stawiennictwa właścicieli przedsiębiorstw przemysłowych i handlowych, ich pełnomocników i kierowników, a także ich pracowników, dostawców, odbiorców i pośredników celem składania zeznań i dowodów w sprawach objętych niniejszym rozporządzeniem.

Przewodniczący Biura lub komisji może delegować członków Biura, członków komisji oraz rzeczoznawców do badania przedsiębiorstw, a w szczególności przeglądania ksiąg i dokumentów, sporządzania z nich odpisów i wyciągów i wogóle

zbierania informacji niezbędnych dla spełnienia przez Biuro jego zadania.

Nie można zasłaniać się tajemnicą handlową lub techniczną przy składaniu zeznań.

Przy badaniu osób wzywanych i rzeczoznawców, oględzinach na miejscu, sprawdzaniu ksiąg i dowodów pisemnych, Przewodniczący Biura i jego organy kierować się będą odpowiednio postanowieniami właściwych ustaw postępowania cywilnego z tą zmianą, że nie przysługuje im prawo zaprzysięgania świadków i rzeczoznawców.

Art 6. Do Władz i przedsiębiorstw państwowych Biuro zwracać się będzie przez właściwych ministrów, do władz zaś, instytucyj i przedsiębiorstw komunalnych — bezpośrednio.

Art. 7. Kto świadomie złoży nieprawdziwe zeznanie bądź przedstawi fałszywe dowody przed Biurem lub jego organem, karany będzie aresztem do 6 miesięcy i grzywną do sto tysięcy zł. lub jedną z tych kar. Na obszarze działania kodeksu karnego z 1871 r. w razie wymierzenia kary pozbawienia wolności ponad 6 tygodni zamiast aresztu orzeka się więzienie.

Kto popełni czyn wymieniony w ustępie 1 z niedbalstwa, karany będzie grzywną do 10 000 zł.

Kto członka Biura lub jego organu nie dopuści do badania przedsiębiorstwa, przeglądania ksiąg i dokumentów, oraz sporządzania z nich odpisów i wyciągów, o ile dany czyn nie ulega karze surowszej w myśl innych ustaw karnych, karany będzie aresztem do 6-ciu tygodni i grzywną do 50 000 zł. lub jedną z tych kar.

Członek lub rzeczoznawca Biura lub komisji winny bezprawnego ujawnienia wiadomości powziętych przy sprawowaniu swych czynności, uznanych za poufne przez Biuro lub poszczególną komisję, a w szczególności tajemnicy handlowej lub technicznej badanych przez Biuro przedsiębiorstw, karany będzie aresztem do 6 tygodni i grzywną do 50 000 zł. lub 1 z tych kar.

Jeżeli czynu dopuszczono się w celu zaszkodzenia interesom majątkowym osoby lub przedsiębiorstwa, których dotyczy ujawniona wiadomość, winny będzie karany — o ile dany czyn nie ulega karze surowszej w myśl innych ustaw karnych — więzieniem do 1-go roku. Na obszarze działania kodeksu karnego z 1852 r. zamiast więzienia orzeka się ścisły areszt; odwołanie można wnieść niezależnie od ograniczeń, przewidzianych w § 283 p. k.

Do orzekania o czynach przewidzianych w ustępach 1—4 niniejszego artykułu powołane są sądy powiatowe (pokoju).

Do orzekania o czynach przewidzianych w ustępie 5 niniejszego artykułu powołane są sądy okręgowe.

Art. 8. Kto bez usprawiedliwionego powodu nie stawi się na wezwanie Biura lub jego organu, odmówi zeznań na ustne lub pisemne pytania, dotyczące spraw unormowanych rozporządzeniem niniejszym, lub mimo upomnienia zwlekać będzie z odpowiedzią, karany będzie grzywną do 5 000 zł.

Orzecznictwo co do powyższych przekroczeń należy do Przewodniczącego Biura, a jeżeli czyn zaszedł w ciągu rozpraw komisji — do jej przewodniczącego. Kary nałożone przez Przewodni-

czącego wykonywa władza administracyjna I-ej instancji miejsca zamieszkania skazanego.

Przeciwko orzeczeniu karnemu Przewodniczącego można w ciągu 7 dni od dnia doręczenia orzeczenia wnieść na jego ręce żądanie przekazania sprawy właściwemu sądowi powiatowemu (pokoju). Sąd postąpi według przepisów postępowania, obowiązujących w I-ej instancji sądowej. Od wyroku sądu okręgowego żaden dalszy środek prawny nie jest dopuszczalny.

Przewodniczący może uchylić swe orzeczenie w razie żądania przekazania sprawy sądowi przed jej skietowaniem do sądu, lub gdy skazany dopełni obowiązku przewidzianego w ustępie 1-ym niniejszego artykułu i przedstawi należyte usprawiedliwienie.

Art. 9. Za zapłatę grzywny, nałożonej w myśl niniejszego rozporządzenia na przedstawicieli prawnych przedsiębiorstwa, odpowiada z nimi solidarnie właściciel przedsiębiorstwa. Właściciel przedsiębiorstwa korzysta w tym przypadku z praw oskarżonego.

W razie niewinnienia skazanego, odpowiedzialność majątkowa właściciela przedsiębiorstwa upada, chociażby tenże skargi nie wnosił.

Art. 10. Członkowie Biura i komisji otrzymują zwrot kosztów podróży według norm, przewidzianych dla urzędników państwowych IV stopnia służbowego, oraz diety za udział w posiedzeniach w wysokości ustalonej przez Ministra Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Skarbu. W ten sam sposób zostanie ustalona wysokość wynagrodzenia stałego, jakie otrzymywać będzie Przewodniczący Biura Badania Cen.

Art. 11. Informacje, otrzymane przez Biuro Badania Cen, w żadnym wypadku nie mogą być użyte dla celów podatkowych.

Art. 12. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 13. Rozp. niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzplitej: I. Mościcki

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw

Wojskowych: J. Piłsudski

Minister i Kierownik Ministerstwa Wyznań

Religijnych i Oświecenia Publicznego: K. Bartel

Minister Spraw Wewnętrznych: Sławoj Składkowski

Minister Spraw Zagranicznych: August Zaleski

Minister Skarbu: G. Czechowicz

Minister Sprawiedliwości: A. Meysztowicz

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

Niezabytowski

Minister Przemysłu i Handlu: E. Kwiatkowski

Minister Komunikacji: Romocki

Minister Robót Publicznych: Moraczewski

Minister Pracy i Opieki Społecznej; Dr. Jurkiewicz

Minister Reform Rolnych: Witold Staniewicz.

Powyższe podaję do ogólnej wiadomości.

Puck, dnia 22. 12. 1926 r.

Starosta: Lipski.

472.

Rozp. Ministra Skarbu

z dnia 30. XI. 1926 r.

o sposobie przerachowania i konwersji obligacyj pożyczek państwowych z lat 1918—1920, podpadających pod postanowienia rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 17 września 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 560).

Na zasadzie art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 17 września 1926 r. w sprawie uzupełnienia postanowień o przerachowaniu i konwersji zobowiązań Skarbu Państwa z tytułu pożyczek państwowych z lat 1918—1920 (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 560) zarządza się co następuje:

§ 1. Osoby fizyczne i prawne, które na zasadzie:

1) ostatnich dwóch ustępów art. 2 ustawy z dnia 20. lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629) w brzmieniu nadanem im art. 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 17 września 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 560);

2) art. 4 ustawy z dnia 30 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629) w brzmieniu nadanem mu art. 3 rozp. Prezydenta Rzplitej z dnia 17 września 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 560);

3) ust. 1-go art. 5 ustawy z 20 lipca 1925 r. w brzmieniu nadanem mu art. 4 rozp. Prezydenta Rzplitej z dnia 17 IX. 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 560);

4) art. 6 ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629) w brzmieniu nadanem mu art. 5 rozp. Prezydenta Rzplitej z dnia 17 września 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 560);

5) art. 7 ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629) w brzmieniu nadanem mu art. 6 ustawy z dnia 17 września 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 560);

6) art. 8 rozp. Prezydenta Rzplitej z dnia 17 września 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 560) —

są uprawnione do wyższego przerachowania walorów, wymienionych w powołanej ustawie i rozporządzeniu, winny do dnia 25 marca 1927 r. wnieść podania do Urzędu Pożyczek Państwowych w Warszawie, o ile takie podania nie zostały już złożone na zasadzie ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629).

§ 2. Do podań wskazanych w § 1 niniejszego rozp. należy dołączyć oprócz przedkładanych do konwersji asygnat Skarbu Polskiego z r. 1918 lub obligacyj wzgl. świadectw tymczasowych pożyczek państwowych z 1920 r. także następujące dowody:

1) dowody nabycia przez proszącego powyższych tytułów w instytucjach, które dokonywały ich sprzedaży lub przyjmowały zapisy na nie w imieniu i na rachunek Skarbu Państwa ze wskazaniem dokładnego terminu zapłaty za nie; w razie zakupu na raty należy złożyć zaświadczenie co do ogólnej kwoty subskrybowanej pożyczki oraz łącznej kwoty wpłaconej ratami do dnia 1 grudnia 1920 r.; w razie nabycia obligacyj w r. 1920 za asygnaty Skarbu Polskiego z 1918 r. — dowody nabycia asygnat i zamiany ich na obligacje;

2) w razie lombardowania obligacji pożyczek państwowych z r. 1918—1920 należy przedstawić od instytucji, która udzielała pożyczki, zaświadczenie z podaniem: wysokości pożyczki, daty jej uzyskania oraz daty całkowitej spłaty wzgl. spłat;

3) dowód skonwertowania przedkładanych do wyższego przerachowania obligacji przez ich pierwotnego nabywcę.

Ponadto posiadacze pożyczek państwowych z lat 1918—1920, uzyskanych w drodze spadku po pierwotnych nabywcach, winni przedstawić wymagane prawem spadkowym dokumenty i akty wzgl. rejentalne odpisy z tych aktów, w szczególności, o ile otwarcie spadku miało miejsce na terytorjum b. Królestwa Kongresowego, akt zejścia spadkodawcy i akta stanu cywilnego, udowadniające stopień pokrewieństwa ze zmarłym; na terytorjum b. dzielnicy pruskiej zaświadczenie dziedzictwa (Erbschein, Kodeks cywilny niemiecki § 2353): dla terytorjum b. dzielnicy austriackiej — dekret dziedzictwa względnie dowód przyjęcia spadku. Na terytorjum, gdzie obowiązuje tom X cz. I Zbioru Praw Cesarstwa Rosyjskiego — decyzję sądowną o zatwierdzeniu petenta w sprawach spadku.

Jednocześnie z załatwieniem sprawy spadkowej Urząd Pożyczek Państwowych zakomunikuje odnośnej izbie skarbowej według miejsca otwarcia spadku o wydanej z tytułu spadku kwocie w obligacjach 5% pożyczki konwersyjnej celem ewentualnego zbadania, czy należny podatek spadkowy został pobrany.

Instytucje i fundacje dobroczynne, religijne i kulturalno-oświatowe, oprócz dowodów wymienionych w ustępie pierwszym, winny również złożyć dowody, stwierdzające otrzymanie zgłoszonych do wyższego przerachowania walorów od pierwotnego nabywcy pod tytułem darmym.

§ 3. Asygnaty i obligacje wyszczególnione w art. 4 ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629) w brzmieniu nadanem mu art. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 września 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 560) będą skonwertowane na zasadzie tegoż artykułu na obligacje serji II 5% pożyczki konwersyjnej, opiewającej na złote w złocie.

Asygnaty z r. 1918 i obligacje 5% wewnętrznych pożyczek z r. 1920 opłacone efektywnym złotem w monetach: rubli ros., marek niem., koron austrj. i t. d. będą przeliczane na obligacje serji II 5% pożyczki konwersyjnej, według równi monetarnej wplaconego złota.

Na wynikające z przerachowania końcówki poniżej 10 zł będą wydawane świadectwa ułamkowe w odcinkach po 1, 3 i 5 złotych w złocie.

Kończówki mniejsze od złotego będą wypłacane w gotówce.

§ 4. Osoby uprawnione do korzystania z postanowień art. 4 ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629) w brzmieniu nadanem mu art. 3 rozp. Prezydenta Rzplitej z dn. 17 września 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 560) winny złożyć urzędowe dowody wpłaty złotem lub walutami pełnowartościowymi ze wskazaniem sumy i dnia wpłaty na rachunek Skarbu Państwa. Za waluty pełnowartościowe w rozumieniu teje ustawy uznaje się dolary Stanów Zjednoczonych Ameryki północnej, dolary kanadyjskie,

funty sterlingi, franki szwajcarskie, floreny holenderskie, korony duńskie i szwedzkie oraz milrejsy brazylijskie.

§ 5. Do obliczenia wysokości zysku na spadku marki polskiej osiągniętego przez lombard konwertowanych obligacji w instytucjach kredytowych, a podlegającego potrąceniu w myśl art. 7 ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629) w brzmieniu nadanem mu art. 6 rozp. Prezydenta Rzplitej z dnia 17 września 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 96, poz. 560), kwotę marek polskich uzyskaną na zastaw tych obligacji, przerachowuje się na zł według skali § 2 rozp. Prezydenta Rzplitej Polskiej z dnia 14. 5. 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 42, poz. 441), stosując przy powyższym obrachunku stawki określone dla miesiąca zaciągnięcia pożyczki oraz miesięcy dokonania spłat. Otrzymana w ten sposób różnica będzie stanowiła zysk osiągnięty na spadku waluty. W razie braku dowodów co do daty spłaty pożyczki uzyskanej pod zastaw obligacji, obligacje te nie będą podlegały wyższemu przerachowaniu.

§ 6. Asygnaty z r. 1918 zamienione na obligacje 5% wewnętrznej krótko lub długoterminowej pożyczki państwowej z r. 1920 przerachowuje się jak następuje: gdy do wynikłej na zasadzie ustawy z dnia 30 kwietnia 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 221) z przerachowania asygnat kwoty w markach polskich dopłacano do zaokrąglenia do pełnych setek w obligacjach 5% pożyczki z r. 1920 kwotę w gotówce markowej, — przelicza się oddzielnie kwotę, wynikłą z przerachowania asygnat, z powrotem na asygnaty przez podzielenie kwoty tej dla asygnat, opiewających na marki polskie, przez 120; dla asygnat rublowych — przez 225 i dla koron austriackich przez 85, — dopłaty zaś gotówkowe w markach polskich przerachowuje się na zł. według skali art. 2 ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629) stosownie do dat miesiąca dopłaty. W wypadkach, gdy na podstawie art. 3 ustawy z dnia 30. 4. 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 221) końcówkę mniejszą, niż setka marek polskich, zwracano subskrybentowi, przelicza się tylko pozostałą część z przerachowania asygnat na marki z tem, iż w ostatecznym obrachunku końcówka mniejsza od marki w asygnatach wzgl. rubla lub korony odrzuca się.

§ 7. Posiadacze obligacji 8% państwowej pożyczki złotej z r. 1922 (bez względu na to czy były zgłoszone do konwersji czy też nie) nabytych za obligacje 5% wewnętrznej pożyczki długo lub krótkoterminowej z r. 1920. o ile są pierwotnymi nabywcami tych pożyczek w rozumieniu ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629) i ubiegać się pragną o ich przerachowanie na zasadzie art. 8 rozp. Prezydent Rzplitej z dnia 17 września 1926 r. powinni złożyć oprócz obligacji wymienionej na wstępie pożyczki:

- a) dowody wymienione w p. 1, 2 § 2 niniejszego rozporządzenia,
- b) rachunek względnie odpis rachunku b. Polskiej Krajowej Kasy Pożyczkowej lub zaświadczenie innej instytucji, uprawnionej urzędowo do przyjmowania przy zapisach na obligacje 8% pożyczki złotej częściowej

wpłaty w obligacjach 5% wewnętrznej pożyczki długo lub krótkoterminowej z r. 1920.

W zaświadczeniu winny być uwidocznione: cena nabytych obligacyj 8% pożyczki złotej z r. 1922, kurs złotego, przyjęty do obrachunku przez instytucję, przyjmującą subskrypcję do obrachunku, oraz suma nominalna wpłacona w obligacjach 5% wewnętrznej krótko i długoterminowej pożyczki państwowej z r. 1920 na obligacje 8% pożyczki złotej z r. 1922.

§ 8. Osoby, które dokonały konwersji pożyczek państwowych z r. 1918—1920 na podstawie § 1—5 rozporządzenia z dnia 6 października 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 736) oraz na podstawie § 1—6 niniejszego rozporządzenia, są uprawnione w myśl art. 11 ustawy z dnia 20 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 629) do płacenia szacunku ziemi przy zakupie gruntów państwowych obligacjami 5% pożyczki konwersyjnej z r. 1924 oraz obligacjami Serji II 5% pożyczki konwersyjnej do wysokości, jaką uzyskały z tytułu konwersji pierwotnie nabytych asygnat i obligacyj 5% pożyczek państwowych z r. 1920; obligacje 5% pożyczek konwersyjnych będą przyjmowane po kursie, jaki będzie ustalony przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Reform Rolnych, nie niżej jednak kursu giełdowego. Obligacje powyższe winny być zaopatrzone w bieżący kupon w dniu wpłaty.

§ 9 Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: G Czechowicz.

Powyzsze podaje do ogólnej wiadomości.
Puck, dnia 22. 12. 1926 r.

Starosta: Lipski.

473.

Zatwierdzenie ławników gminy Mosty.

Jako ławników gminy Mosty zatwierdziłem: p. Józefa Karsznę, jako I. ławnika i p. Franciszka Derca jako II. ławnika.

Puck, dnia 28. 12. 1926 r.

Starosta: Lipski.

OGŁOSZENIA.

Ogłoszenie

w sprawie wydzierżawienia polowania gminnego w Wielkiejwsi.

Wydzierżawienie polowania gminnego w Wielkiejwsi

odbędzie się

w piątek, dnia 14 stycznia 1927 roku o godz. 14-tej w Sołectwie w Wielkiejwsi. Warunki dzierżawy polowania leżą 14 dni przed terminem licytacyjnym w biurze Sołectwa do publicznego wglądu interesowanych, a w dniu licytacji będą ogłoszone.

Wielkawieś, dnia 22 grudnia 1926 r.

Golla,
sołtys.
